

JÉZUS A VELÜNK ÉLŐ ISTEN

Módszertani megjegyzések a film vetítéséhez:

Az elemi iskola második osztálya számára készült ez a film, mely a harmadik egység szemléltetője kíván lenni, a következő egységek-ből áll:

- Összűleink boldogsága /2/ és próbatétele /3/
- a kísértés /4/ és a bűn /5/
- a bűn következményei /6,7/
- a Megváltó megigérése /8/
- Ábrahám meghívása /9/
- Jákob áldozása /10-14/
- a próféták felébresztik a Megváltóba való reményt /15-17/
- a Máriának szóló híradás /18/ A Megváltó születése /19, 20/
- a Gyermekek Jézus Názáretben /21-24/

Az alapvető gondolat, mely felé az egyes jelenetek tartanak a következő: A boldogságra teremtett emberek fellázadtak Isten szeretete ellen. Magukra hagyhatta volna őket. Isten azonban végtelen jószág. Elhatározta, hogy elküldi Fiát, hogy megváltsa az embereket. Jézus az Atya Fia, akit Üdvözítőül adott nekünk.

A film vetítésének szándéka, hogy a gyermek megértse karácsony igazi értelmét, mely nem csupán megindító és költői megemlékezés egy pályába takart és jászolba fektetett csecsemőről.

Mindenekelőtt úgy kell bemutatni karácsonyt, mint a Menryei Atya irgalmasságának szeretet-teljes választ Ádámnak arra a kísértetére, hogy függetlenítse magát Istentől. A Fiu részéről pedig, mint Ádám engedelmességének alázatos és fájdalmas helyrehozását. Ezért kezdődik a képek sorozata az első boldogsággal és utóbb következik összűleink bűne. Igen jelentős Jézus alakját az Atya és az üdvösségtörténet /Ábrahám, Jákob és a próféták/ fényének központjába állítani és úgy mutatni be, mint az Atya legnagyobb ajándékát.

Erősen meg kell világítani, hogy konkrét mód, melyet Jézus üdvözítésünkre választott, az volt, hogy engedelmeskedik az Atyának és mindenben megteszi akara tát, a neki való odaadását igazolva keresztdozatával.

"Nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki küldött engem" /Ján 6,38/

Ezzel a módszertani eszközzel két állásfoglalást akarunk kelteni: a hitet és a mélységes hálát Istennek, mert elküldte a Megváltót. Ezen felül ezt az Óhajt, hogy úgy tegyünk, mint Jézus: tartsuk tiszteletben az Atya akaratát és tiszteljük szűleinket.

Ajánlatos ezt a filmet karácsonyi ünnep előtti hetekre időzíteni. Így jobban hasznosítható és ezzel egyben megteremthetjük az örömdetes várakozás hangulatát, mely az egyházi év e szakaszának jellemzője.

+++++

JÉZUS A VELÜNK ÉLŐ ISTEN

2. Ádám és Éva Isten előtt

Isten, miután megteremtette a földet, a napot, a holdat és a csillagokat, a tengereket, a növényeket, a madarakat, megteremtette az embert. Isten így szólt: Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá. Ők uralkodjanak a tenger halai, az ég madarai, az állatok fölött. Isten a föld porából alkotta az embert és belelehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlénné.

Majd így szólt Isten: "Nem jó az embernek egyedül lennie. Alkotok neki segítő társat, aki hasonló hozzá". És megteremtette az első asszonyt: Évát.

Ennél az első képnél, mely Isten előtt nyugodtnak és boldognak mutatja összűleinket, hívjuk fel a gyermekek figyelmét arra, hogy az ember Isten

legszebb teremtménye. Azzal, hogy saját képére és hasonlatosságára teremtette Ádámot és Évát, azok"az ő gyermekei" lettek. Isten nem volt csupán teremtetőjük, hanem "Atyjuk" is!

3. Isten megmutatja ősszüleinknek a fát

Isten Ádámot és Évát a kertbe helyezte, hogy azt műveljék. Ezt a parancsot adta nekik: "A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meghalsz."

Ennél a képnél pontosan szögezzük le a gondolatot: miután Isten megmutatta ősszüleinknek igen nagy szeretetét, rajtuk volt a sor, hogy megmutassák Isten iránti szeretetüket akaratának teljesítésével.

4. A kigyó megkísérti Évát

A kigyó azonban, mely ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Ur isten teremtett, ezt mondta az asszonynak: "Semmi esetre nem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az Isten." Éva látta, hogy a gyümölcs élvezhető és szép.

Ez a jelenet, mely láthatóan a fára tekeredő kigyóra irányul, lehetőséget ad, hogy a bűnről és a gonosz lelkekről beszéljünk. Ő nem akarja, hogy az emberek szeressék az Istent, és engedelmeskedjenek neki. Nem nézheti, hogy az emberek, mint Isten gyermekei, boldogok legyenek, és szeretné megzavarni ezt a boldogságot. Szeretné, hogy Ádám és Éva Isten akaratát ellen tegyen.

5. Ádám és Éva eszik a tiltott gyümölcsből

Éva evett a gyümölcsből, ma jö adott Ádámnak és ő is evett.

Ádám és Éva megfélemezett Isten jóságáról és arról, hogy mivel kell ezt viszonzniuk. Csak egy dologra gondoltak: ha esznek ebből a gyümölcsből, olyanok lesznek, mint Isten. Ádám és Éva többé nem szerette Istent, mert ők maguk akartak Isten lenni. Büszkeségükben semmibe vették Isten parancsát. Hívjuk fel a gyermekek figyelmét ősszüleink gonosz, durva tekintetére. A kép szürke, sötét színezése, ahogyan más esetben is, a cselekmény tragikus jellegét hangsúlyozza ki.

6. Ádám és Éva kiűzése az Édenkertből

A bűn elkövetése után Ádám és Éva elmenekültek és elrejtőztek a kert bokrai között. Isten azonban hívta Ádámot és így szólt hozzá: "Mivel hallgattál az asszony szavára, és ettél a fáról, a föld átkozott lesz miattad. Fáradtsággal szerzed meg rajta táplálékodat. Töviset és bojtorjánt terem számodra...amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél. Mert por vagy és porba térsz vissza;" Ezért Isten kiűzte Ádámot és Évát az Éden kertjéből és angyalt állított az élet fájához vezető út őrzésére.

Hívjuk fel a gyermekek figyelmét ősszüleink arcára festett szomorúságra. Az angyal alakja a lángoló karddal /nyugodt, nem drámai, nehogy félelmet keltsen a gyermekekben/ segíteni fog annak kifejtésére, hogy Isten nem

hagyhatta büntetés nélkül az első emberek súlyos bűnét, akik elárulták szeretetét.

7. Ádám és Éva a szántóföldön fáradozik

A büntetés bekövetkezett. Isten azt akarta, hogy Ádám békében és boldogan uralkodjék a földön. Minden könnyű lett volna számára. Most pedig bűne következtében átkozott lett a föld. Ádámnak gyötrődve, veritékezve kellett dolgoznia, hogy egy falat kenyérhez jusson, amivel fenntarthatja életét.

A kép szürke színeivel igen világosan fejezi ki az ember nyomorúságos helyzetét a bűn elkövetése után. Alkalmat ad, hogy felsoroljuk a többi büntetést: a szegénység, betegségek, a halál, Isten kegyelmének elvesztése. Világítsunk rá, a gyermekek előtt, hogy minden csepés, a háborúk, a halál, melyről a napilapok, a TV hirt ad, Ádám és Éva és az emberiség bűnének a következményei.

8. A kigyó megátkozása és a Megváltó megigérése.

Az emberek megkapták Istentől bűnük büntetését. De nem kellett-e bűnhődni a gonosz léleknek is? Isten nem csupán megbüntette, hanem meg is átkozta a kigyót.

"Átkozott leszél ... Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet!"

Ha az előző képek alatt, valamiféle félelem szorongatta a gyermekek lelkét, ez a kép /mely egy kissé jelképes, de komoly,/ kell, hogy reményt és örömet keltsen bennük.

Az Istentől megígért Megváltó -Jézus Krisztus- legyőzi a gonosz lelket és megszabadítja az embereket a rabságból. Ennek a ragyogó valóságnak, mely most már beteljesült, kell, hogy örömmel töltse el a gyermekeket.

9. Ábrahám meghívása.

A századok telnek. Az egyre sokasodó emberek szétszélednek a földön. Azonban nem ismerik az igaz Istent: bálványokat imádnak és vétkeznek Isten ellen.

Isten azonban nem feledkezik meg róluk. Mivel Isten jó: minden áron üdvözíteni akarja az embert!

Kiválasztott egy embert. Ábrahámot, hogy megkezdje az üdvösség megvalósítását. Isten megjelenik Ábrahámnak és így szól hozzá: "Én a Mindenható Isten vagyok. Szövetséget kötök veled. Népek sokaságának atyja leszél. Utódaid által nyer áldást a föld minden népe!"

Figyelmeztessük a gyermekeket, hogy Istennek ezek a szavai azt szögezik le, hogy Ábrahám egyik leszármazottja minden nép számára minden nép számára üdvösséget hoz. Alkalmas lesz néhány mondattal jellemezni Ábrahám alakját: hitét engedelmességét, stb. rámutatni, hogy a mi Atyánk a hitben.

10. Jákob a pusztában vándorol.

Az Ábrahámnak ígért isteni Áldás Izsákra szállt. Meggezdagodott és feleségül vette Rebekát. Két ikergyermekük született: Ézsau és Jákob.

Egy napon Jákob csalással elnyert atyjától az elsőszülöttségi az elsőszülöttségi áldást. Ézsau azért gyűlölettel telt el testvérével szemben, sőt meg akarta őt ölni. Ezért Jákobnak el kellett menekülnie hazulról, itt éppen úgy látjuk őt, amikor menekülőként bolyong a pusztában.

11. Jákob alszik

Jákob megállt egy helyen, hogy ott töltse az éjszakát. Fogott egy követ, feje alá tette, levette köpenyét, lefeküdt és elaludt.

12. Jákob álma

Jákob álmában egy létrát látott, mely a földről az égig ért; Isten angyalai fel és a alá jártak rajta. Fölötte ragyogó fényben állt az Ur, aki így szólt hozzá: "Az Ur vagyok, Ábrahám, Izsák Istene. A földet, melyen pihensz, neked és utódaidnak adom. Nemzetséged olyan lesz, mint a föld homokja, általa és utódaid által nyer áldást a föld minden népe! Én veled vagyok. Mindenütt oltalmazlak, ahová mégy!

Ez a jelenet egy kissé idegen a gyermekek számára, éppen ezért bővebben kell kifejtenünk. A jobban megvilágítandó igazság az, hogy ez Ábrahám-nak, Izsáknak és Jákobnak tett ígéret ránk is vonatkozik: a megígért Megváltó Jézus már eljött, hogy megváltásával áldásban részesüljön mindenki.

13. Jákob felébred

Jákob, amint felébredt felkiáltott: "Valóban az Ur van ezen a helyen és én nem tudtam: Milyen félelmetes ez a hely, valóban itt van az Isten háza, és itt van az ég kapuja."

Szándékosan választottuk az Ószövetségnek ezt a jelenetét, mivel világosan kifejezi, hogy Isten "személyesen" van mindegyikünk mellett, Ő nincs helyhez kötve, mint az idegen istenségek: mindenütt jelen van. Ő valóban az "Isten, a-ki velünk van!"

14. Jákob olajat önt a kőre.

Jákob azután fogta a követ, melyen fejét nyugtatta, felállította, olajat öntött rá, és a következő fogadalmat tette: "Ha Isten velem lesz és védelem az úton és ha egészségben visszatérek Atyám házába, ez a hely Isten háza lesz."

15. Isten szól a próféták által

Ettől a három őstől, akiket megismertünk /Ábrahám, Izsák és Jákob/ fejlődött ki Isten népe.

Multak a századok, ennek a népnek egész története azonban mindig egy személy felé irányult: a Messiás, a Megváltó felé.

A megpróbáltatás idejében a próféták tartották fenn a népben a Messiás eljövételének reményét.

16. Izajás Ácház királyhoz szól

A próféták jövendöltek a Megváltó születéséről, életéről, megváltó haláláról. Izajás így jövendölt születéséről: "A Szűz fogant és Fiút szül, Emmánuelnek nevezi el, ami annyit jelent: "Velünk az Isten!"

17. Jézus lejön Jákob létráján

Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát a világra. Ő Jákob titokzatos létrája, aki összeköti az emberiséget az éggel. Többé már nem csupán az angyalok, hanem Isten Fia személyesen találkozik az emberiséggel. Az Atya kitarja az eget és elérhetővé teszi az ember számára.

Ki kellene fejteni, hogy ez a kép jelképes ábrázolás. A létra a Jákob álmában látott létrára utal. Mostantól nem angyalok járnak az ég és az emberek között, hanem az Isten Fia.

18. Az angyali híradás.

Az előző képeken jelképesen ábrázolt esemény hogyan is valósul meg? Ime így! Az Ur elküldte Gábor főangyalt Galilea Názáret nevű városába, egy szüzhöz, akit Máriának hívtak. Az angyal bement hozzá és így szólt: "Üdvözlégy kegyelemmel teljes, az Ur veled van", Mária ezekre a szavakra zavarba jött. Az angyal azonban így szólt: "Ne félj Mária, kegyelmet találtál Istennél. Fiaid születik. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz Ő, a Magasságbelinek a Fia. Az Ur isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Királyságának nem lesz vége."

Mária erre megkérdezte az angyalt: "Hogyan történik meg ez?" Az angyal így válaszolt: "A Szentlélek száll rád és a Magasságbeli ereje borít el. Ezért a születendő szent is Isten Fia lesz."

Mária így válaszolt: "Az Ur szolgálóleánya vagyok; történjék velem szavaid szerint."

19. Utón Betlehem felé

A jóvendölések szerint a Messiásnak Betlehembben kellett születnie. Abban az időben Augustus császár elrendelte, hogy egész birodalmában népszámlálást tartsanak. Elment mindenki a saját városába, hogy feljegyeztesse magát.

József is elhagyta a galileai Názáretet és elment Judeába. Dávid városába, Betlehembe: Ő ugyanis Dávid családjából származott. Magával vitte feleségét, Máriát, aki gyermeket várt.

20. Jézus születése

Miközben Betlehembben tartózkodtak, megszületett Mária Fia. Betakarta pólýába és jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabadban és így szólt hozzájuk: "Nagy örömet hirdetek nektek; Ma született az Üdvözítő, Dávid városában."

A pásztorok azonnal odasiettek a barlanghoz és megtalálták Máriát Józsefet és a jászolba fektetett kisdedet. Leborultak és imádták.

21. Jézus társaival játszik.

Az Evangélium nem sokat mond el Jézus gyermekkoráról. Egyszerűen ezt mondja: "Növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek között."

Számunkra igen sokat mondanak ezek a szavak. Azt mondják, hogy Jézus úgy növekedett, mint a többi zsidó gyermek. Ő is jól érezte társai közt magát, résztvett játékaikban, vidáman és boldogan futkároztak együtt a réten és mezőn.

Ha ezek a képek nem is egyeznek meg az Evangélium elbeszélésével, mégis igen közel vannak a valósághoz. Azért iktattuk be ezeket, hogy segítsük a gyermekeket, annak megértésében, hogy a gyermek- Jézus kiskorában

éppugy élt, mint bármely más gyermek, hogy játszott, dolgozott, imádkozott, főleg pedig engeimeskedett. Jó a gyermekeknek erről beszélni, azért, hogy életüket azonosítani tudják Jézusával, ez segíti őket, hogy ők is engedelmesek legyenek.

22. Jézus imádkozik szüleivel

Este és szombaton nevelő atyjával Józseffel és édesanyjával Máriával együtt imádkoztak mennyei Atyjához. Milyen szép is lehetett Jézus imája! A zsoltárok szavaiban benne volt az Ő akarata, egész szeretete, és Ő maga is egészen.

23. Jézus iskolában

Jézus is járt iskolába? Egész biztos. Részt vett azokon az oktatásokon, melyeket a tanító a zsinagógában tartott. Jézus tudományt szomjasan figyelt a tanító szavaira, aki azokról a nagy tettekről beszélt, melyeket Isten a zsidó nép érdekében tett. Magyarázta a törvényt, tanította az írást és olvasást. Biztos, hogy Jézus nem unatkozott, mert a tanító neki és társainak az Ő Atyjáról és a mi Atyánkról beszélt.

24. A Szentcsalád Jeruzsálemben

Milyen boldog lehetett Jézus, amikor 12 éves korában Szent József és Szűz Mária magukkal vitték Jeruzsálembe. Atyjának házában van, Atyja dolgaival foglalkozik! Három nap múlva, amikor Mária szemrehányást tesz neki, amiért visszamaradt a templomban. Jézus azt válaszolta: "Miért kerestetek? Nem tudtátok, hogy Atyám dolgait kell tennem?" A tizenkét éves Jézus a jeruzsálemi templomban felfedte titkát. Ki nyilvánította, hogy Isten Fia. Azért jött, hogy megtegye az Atya akaratát. Azért jött, hogy üdvözítsen minket, mert az Atya akarata ez. Néhány szóval megértette, hogy Ő a Messiás, a várvavárt Szabeditó.

Gyermekek -Jézus életének ezt az eseményét úgy mondjuk el, hogy világítsunk rá Jézus lelkiületére. Jézus számára ez a lelkiület nem más, mint "tenni azt, a mit az Atya kíván." Erre szoktassuk rá gyermekeinket: megtenni a Mennyei Atya akaratát /ez gyakorlatilag gyakorlatilag meg-egyezik a szülők akaratával/

+++++